

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/746

z dnia 18 maja 2018 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 809/2014 w odniesieniu do zmiany pojedynczych wniosków i wniosków o płatność i kontroli

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 62 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i b) oraz art. 78 akapit pierwszy lit. b) i c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 15 ust. 2a rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/2014 ⁽²⁾ określono termin, w którym beneficjenci mogą zmieniać swoje pojedyncze wnioski lub wnioski o płatność w następstwie zgłoszenia wyników kontroli wstępnych. W celu zagwarantowania beneficjentom równego traktowania należy zapewnić, aby wszystkim beneficjentom zawsze przysługiwała taka sama liczba dni po terminie zgłoszenia wyników kontroli wstępnych na zmianę pojedynczych wniosków lub wniosków o płatność.
- (2) W art. 24 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 809/2014 określono, że inspekcje fizyczne w terenie wymagane są zawsze wtedy, gdy fotointerpretacja obrazów satelitarnych lub lotniczych nie dostarcza jednoznacznych wyników dotyczących zgodności z kryteriami kwalifikowalności lub właściwej powierzchni obszaru, który jest przedmiotem kontroli administracyjnej lub kontroli na miejscu. Nowe technologie, takie jak bezzałogowe systemy powietrzne, geotagowanie zdjęć, odbiorniki GNSS połączone z EGNOS i Galileo, dane zbierane przez satelity Sentinel programu Copernicus i inne, zapewniają istotne dane dotyczące działań prowadzonych na użytkach rolnych. Aby ograniczyć obciążenie kontrolami spoczywające na właściwych organach i beneficjentach, szczególnie liczbę inspekcji fizycznych w terenie, i zwiększyć wykorzystywanie nowych technologii w zintegrowanym systemie zarządzania i kontroli, należy dopuścić wykorzystywanie odpowiednich dowodów zgromadzonych przy użyciu takich technologii, a także wszystkich innych odpowiednich dowodów w postaci dokumentu do kontroli zgodności z kryteriami kwalifikowalności, zobowiązań lub innych obowiązków dotyczących danego programu pomocy lub środka wsparcia, oraz zgodności z odpowiednimi wymogami i normami dotyczącymi zasady wzajemnej zgodności. Należy utrzymać obowiązek przeprowadzania inspekcji fizycznych w terenie w przypadku, gdy dowody te nie dostarczą jednoznacznych wyników.
- (3) Satelity Sentinel programu Copernicus zapewniają odpowiednie i pełne, bezpłatne i otwarte dane umożliwiające monitorowanie wszystkich użytków rolnych w państwach członkowskich. Należy pozwolić państwom członkowskim lub regionom na stosowanie alternatywnej metody prowadzenia kontroli przy systematycznym wykorzystywaniu tych lub podobnych danych i przetwarzaniu ich w automatyczny sposób, a także na prowadzenie działań następczych w przypadkach, w których automatyczne przetwarzanie danych nie przyniosło

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. L 227 z 31.7.2014, s. 69).

jednoznacznych wyników, bez obniżania skuteczności systemu w zapewnianiu wymaganego poziomu ufności pod względem zgodności z prawem i prawidłowości wydatków (zwanej dalej „monitorowaniem”). Należy zatem zapewnić ramy prawne określające warunki, na jakich kontrole w formie monitorowania mogą w danym państwie członkowskim lub regionie zastąpić obszarowe kontrole na miejscu.

- (4) W przypadku gdy kontrola w formie monitorowania umożliwia właściwemu organowi ustalenie, czy konieczne jest nałożenie kary administracyjnej określonej w art. 19a ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 ⁽¹⁾, należy ustanowić przepis, zgodnie z którym nie jest konieczna kontrola na miejscu przeprowadzana jako działanie następcze zgodnie z art. 33a rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 809/2014.
- (5) Uwzględniając, że aby zastąpić obecną metodę kontroli na miejscu kontrolami w formie monitorowania, właściwe organy potrzebują inwestycji początkowej, należy zapewnić pewien stopień elastyczności, która umożliwi prowadzenie kontroli w formie monitorowania wyłącznie w przypadku niektórych programów pomocy, środków wsparcia lub rodzajów operacji oraz zapewni możliwość stopniowego wprowadzania kontroli w formie monitorowania w stosunku do niektórych programów pomocy lub środków wsparcia. Podczas okresu stopniowego wprowadzania, który powinien być ograniczony w czasie aby zapewnić równe traktowanie beneficjentów, nowe przepisy powinny umożliwić państwu członkowskim lub regionom stopniowe rozszerzenie kontroli w formie monitorowania na cały obszar objęty programem pomocy lub środkiem wsparcia. Podejście takie umożliwi państwu członkowskim lub regionom przygotowanie do pełnego wdrożenia monitorowania i dostosowanie procedur działań następczych i narzędzi IT wykorzystywanych do analizowania danych. Jeżeli kontrole w formie monitorowania ograniczają się do obszaru wybranego na podstawie jasno zdefiniowanych, obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, wszyscy beneficjenci na tym obszarze powinni podlegać kontrolom w formie monitorowania.
- (6) Należy określić minimalny wskaźnik kontroli w celu zapewnienia skuteczności kontroli dotyczących zgodności z warunkami kwalifikowalności, wymogami i innymi obowiązkami w okolicznościach, w których dane dostarczone przez satelity Sentinel programu Copernicus nie są odpowiednie. Inspekcje fizyczne w terenie powinny być konieczne wyłącznie wtedy, gdy dowody zgromadzone przy użyciu nowych technologii, takich jak geotagowane zdjęcia i bezzałogowe systemy powietrzne lub inne dowody w postaci dokumentu nie przynoszą jednoznacznych rezultatów, lub gdy właściwe organy przewidują, że żaden z dowodów tego rodzaju nie będzie wystarczający do celów kontroli zgodności z warunkami kwalifikowalności, wymogami i innymi obowiązkami, których nie można monitorować.
- (7) Wyniki zautomatyzowanej analizy danych z satelitów Sentinel programu Copernicus lub podobnych danych mogą stanowić narzędzie, które pomoże beneficjentom w przestrzeganiu wymogów. Należy ostrzegać beneficjentów o możliwej niezgodności, a organy krajowe powinny być zobowiązane do ustanowienia w tym celu odpowiednich narzędzi. Należy zapewnić, aby komunikacja z beneficjentami dotycząca tych wyników nie była uznawana za powiadomienie beneficjenta o zamiarze przeprowadzenia przez właściwy organ kontroli na miejscu. Należy również umożliwić beneficjentom zmianę wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o płatność tak, aby mogli oni dokonać korekty swoich deklaracji użytkowania użytków rolnych, o ile przedmiotowe wymogi zostały spełnione. Należy również pozwolić państwom członkowskim na określenie terminu, w jakim zmiany te mogą zostać zaakceptowane.
- (8) Należy wyjaśnić, że wnioski uznane za niedopuszczalne lub wnioskodawcy uznani za niekwalifikujących się do płatności w momencie kontroli na miejscu nie powinny lub nie powinni stanowić części populacji kontrolnej, z której dobrano próby, aby osiągnąć minimalne wskaźniki kontroli. Należy również zapewnić, by takie wnioski lub dane dotyczące tych wnioskodawców były wykorzystywane do celów kontroli krzyżowych, tak aby można było wykrywać przypadki podwójnego ubiegania się o pomoc w odniesieniu do dopuszczalnych wniosków oraz informacji istotnych przy aktualizacji systemu identyfikacji działki.
- (9) Aby uściślić zakres kontroli na miejscu w odniesieniu do obowiązku ponownego przekształcenia w przypadkach nieprzestrzegania obowiązku dotyczącego wrażliwych pod względem środowiskowym obszarów trwałych użytków zielonych należy zapewnić, aby kontrole na miejscu były prowadzone na działkach, które mają zostać ponownie przekształcone, żeby skontrolować, czy spełniony został obowiązek dotyczący ponownego przekształcenia.
- (10) Aby umożliwić państwom członkowskim zoptymalizowanie wyboru próby, należy zapewnić większy stopień elastyczności w wyborze prób kontrolnych, jak określono w art. 30–33 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 809/2014. Obowiązkową metodę wyboru próby należy zastąpić ogólnymi zasadami dotyczącymi sposobu łączenia prób. Ponadto, aby uzyskać reprezentatywny poziom błędu, należy zapewnić minimalną próbę losową w odniesieniu do każdego z programów pomocy i środków wsparcia. Aby utrzymać podejście oparte na analizie ryzyka w odniesieniu do płatności z tytułu zazieleniania, należy również określić metodę wyboru dla odpowiednich prób kontrolnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. L 81 z 20.6.2014, s. 48).

- (11) Aby ułatwić wdrażanie zintegrowanego systemu i skrócić czas prowadzenia kontroli, należy rozszerzyć możliwość ograniczenia kontroli dotyczących pomiaru obszaru do próby losowej w wysokości 50 % zadeklarowanych działek rolnych również na kontrole dotyczące kwalifikowalności.
- (12) Aby monitorować proces wdrażania kontroli w formie monitorowania należy wprowadzić obowiązek zgłaszania dotyczący państw członkowskich.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 809/2014.
- (14) Aby umożliwić państwom członkowskim jak najszybsze stosowanie nowych technologii w ich zintegrowanych systemach zarządzania i kontroli, nowe przepisy dotyczące pojedynczych wniosków i wniosków o płatność i kontroli powinny mieć zastosowanie od roku składania wniosków 2018. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Płatności Bezpośrednich i Komitetu ds. Rozwoju Obszarów Wiejskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 809/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Jeżeli kontrole w formie monitorowania prowadzone są zgodnie z art. 40a, beneficjenci mogą zmieniać swoje pojedyncze wnioski lub wnioski o płatność dotyczące użytkowania poszczególnych działek rolnych, pod warunkiem że wymogi wynikające z przedmiotowych systemów płatności bezpośrednich i środków rozwoju obszarów wiejskich są przestrzegane.”;

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Zmiany dokonane w następstwie kontroli wstępnych zgodnie z ust. 1a zgłasza się właściwemu organowi najpóźniej dziewięć dni kalendarzowych po ostatecznym terminie przekazania beneficjentowi wyników kontroli wstępnych, o którym mowa w art. 11 ust. 4.

Zgłoszenia takie sporządza się na piśmie lub za pośrednictwem formularza geoprzestrzennego wniosku o przyznanie pomocy.”;

c) dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Zmiany wprowadzone zgodnie z ust. 1b zgłasza się właściwemu organowi w terminie ustalonym przez ten właściwy organ. Termin ten wynosi co najmniej 15 dni kalendarzowych przed terminem wypłaty pierwszej raty lub zaliczki na rzecz beneficjentów zgodnie z art. 75 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Zgłoszenia takie sporządza się na piśmie lub za pośrednictwem formularza geoprzestrzennego wniosku o przyznanie pomocy.”;

d) w ust. 3 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Do celów akapitu pierwszego obowiązku określonego w art. 40a ust. 1 lit. d) nie uznaje się za powiadomienie beneficjenta o zamiarze przeprowadzenia przez właściwy organ kontroli na miejscu.”;

2) art. 24 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy organ przeprowadza inspekcje fizyczne w terenie, w przypadku gdy fotointerpretacja satelitarnych lub lotniczych ortoobrazów lub innych odpowiednich dowodów, w tym dowodów przedstawionych przez beneficjenta na wniosek właściwego organu, nie dostarcza wyników, które pozwalają na wyciągnięcie ostatecznych wniosków, satysfakcjonujących właściwy organ, w odniesieniu do kwalifikowalności lub, w stosownych przypadkach, właściwej powierzchni obszaru, który jest przedmiotem kontroli administracyjnej lub kontroli na miejscu.”;

3) w art. 29 ust. 1 dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„Dane z wniosków uznanych za niedopuszczalne lub dotyczące wnioskodawców uznanych za niekwalifikujących się do płatności, o których mowa w art. 34 ust. 1, wykorzystuje się do celów akapitu pierwszego lit. a), c) i e) niniejszego ustępu.”;

4) art. 31 ust. 1 lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) 100 % wszystkich działek, których dotyczy obowiązek ponownego przekształcenia gruntów w trwałe użytki zielone zgodnie z art. 42 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014;”;

5) art. 33a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powtórna kontrola na miejscu, o której mowa w ust. 1, nie jest konieczna, jeżeli zidentyfikowane zawyżenie deklaracji doprowadziło do aktualizacji odpowiedniej działki referencyjnej w systemie identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 w roku ustalenia, lub jeżeli kontrole w formie monitorowania, o których mowa w art. 40a niniejszego rozporządzenia, są prowadzone w odniesieniu do przedmiotowego programu pomocy lub środka wsparcia w następnym roku składania wniosków i umożliwiają właściwemu organowi ustalenie, czy należy zastosować karę administracyjną określoną w art. 19a ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014.”;

6) w art. 34 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Wnioski uznane za niedopuszczalne lub wnioskodawcy uznani za niekwalifikujących się do płatności w momencie składania wniosku lub po kontroli administracyjnej lub kontroli na miejscu nie stanowią części populacji kontrolnej.

2. Do celów art. 30 i 31 w ramach wyboru próby należy zapewnić, aby:

a) 1–1,25 % populacji kontrolnej, o której mowa w art. 30 lit. a)–f) i h) oraz art. 31 ust. 1 lit. a), c), d) i e), wybierano losowo;

b) 0,6–0,75 % populacji kontrolnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 lit. b), wybierano losowo;

c) 4–5 % populacji kontrolnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 lit. h) wybierano losowo;

d) pozostałą liczbę beneficjentów z próby kontrolnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 lit. a)–e) i h), wybierano na podstawie analizy ryzyka.

Do celów art. 31 państwa członkowskie zapewniają reprezentatywność próby kontrolnej w odniesieniu do różnych praktyk.

Dodatkowych beneficjentów, którzy zostaną poddani kontroli na miejscu do celów art. 31 ust. 3 akapit pierwszy, wybiera się na podstawie analizy ryzyka.

3. Do celów art. 32 i 33 wybiera się losowo 20–25 % minimalnej liczby beneficjentów, którzy zostaną poddani kontroli na miejscu, a w przypadku stosowania art. 32 ust. 2a – 100 % kolektywów i 20–25 % zobowiązań, które zostaną poddane kontroli na miejscu. Pozostałą liczbę beneficjentów i zobowiązań, którzy/które zostaną poddani/poddane kontroli na miejscu, wybiera się na podstawie analizy ryzyka.

Do celów art. 32 i 33 losowa część próby może również obejmować beneficjentów już wybranych losowo zgodnie z ust. 2 lit. a), b) i c) albo dodatkowych beneficjentów wybranych losowo zgodnie z art. 26 ust. 4 akapit drugi, albo jednych i drugich. Liczba takich beneficjentów w próbie kontrolnej nie przekracza ich odsetka w populacji kontrolnej.

Do celów art. 32 państwa członkowskie mogą, w wyniku analizy ryzyka, wybrać konkretne środki rozwoju obszarów wiejskich, które mają zastosowanie do beneficjentów.”;

b) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Do celów art. 30–33 i art. 40a ust. 1 lit. c) można wybrać tego samego beneficjenta, aby osiągnąć przedmiotowy minimalny wskaźnik kontroli, pod warunkiem że nie wpływa to na skuteczność wyboru wymaganych prób opartych na analizie ryzyka.

Kontrola na miejscu w odniesieniu do wybranych beneficjentów może być ograniczona do systemu pomocy lub środka rozwoju obszarów wiejskich, w odniesieniu do którego zostali oni wybrani, jeżeli osiągnięto już minimalne wskaźniki kontroli dla innych systemów pomocy lub środków wsparcia, o które się ubiegali.”;

- c) ust. 5 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) porównanie wyników, jeśli chodzi o różnicę między obszarem zgłoszonym a obszarem zatwierdzonym dla próby opartej na analizie ryzyka i próby dobranej losowo; lub porównanie wyników, jeśli chodzi o różnicę między zwierzętami zgłoszonymi a zwierzętami zatwierdzonymi dla próby opartej na analizie ryzyka i próby dobranej losowo;”;
- 7) w art. 38 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Kontrole kwalifikowalności i faktyczny pomiar powierzchni działek rolnych w ramach kontroli na miejscu mogą być ograniczone do próby dobranej losowo obejmującej co najmniej 50 % działek rolnych, w odniesieniu do których złożono wnioski o przyznanie pomocy lub wnioski o płatność w ramach systemów pomocy obszarowej lub środków rozwoju obszarów wiejskich. Jeżeli w toku kontroli takiej próby wykazana zostanie niezgodność, wszystkie działki rolne należy poddać pomiarowi i kontrolom kwalifikowalności lub należy ekstrapolować wnioski z próby.”;
- b) w ust. 7 słowa „art. 17 ust. 1 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014” zastępuje się słowami „art. 17 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014”;
- c) w ust. 8 słowa „dwa osobne pomiary” zastępuje się słowami „osobne pomiary”;
- 8) art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Kwalifikowalność działek rolnych weryfikuje się za pomocą wszelkich odpowiednich środków, w tym za pomocą dowodów przedstawionych przez beneficjenta na wniosek właściwego organu. Weryfikacja ta, w stosownych przypadkach, obejmuje również sprawdzenie uprawy. W tym celu, w uzasadnionych przypadkach, wymaga się dodatkowych dowodów.”;
- 9) art. 40 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) przeprowadza fizyczne inspekcje w terenie na wszystkich działkach rolnych, w przypadku których fotointerpretacja lub inne odpowiednie dowody przedstawione na wniosek właściwego organu nie umożliwiają sprawdzenia dokładności deklaracji obszarów w sposób zadowalający właściwy organ;”;
- 10) dodaje się art. 40a w brzmieniu:

„Artykuł 40a

Kontrole w formie monitorowania

1. Właściwe organy mogą prowadzić kontrole w formie monitorowania. W przypadku gdy się na to zdecydują:
- a) ustanawiają procedurę regularnych i systematycznych obserwacji, śledzenia i oceny wszystkich kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań i innych obowiązków, które można monitorować przy pomocy danych pochodzących z satelitów Sentinel programu Copernicus lub innych danych o co najmniej równoważnej wartości, przez okres umożliwiający stwierdzenie kwalifikowalności pomocy lub wsparcia, o które wnioskowano;
- b) w stosownych przypadkach, w celu stwierdzenia kwalifikowalności pomocy lub wsparcia, o które wnioskowano, prowadzą odpowiednie działania następcze;
- c) prowadzą kontrole w odniesieniu do 5 % beneficjentów, których dotyczą kryteria kwalifikowalności, zobowiązania i inne obowiązki, których nie można monitorować przy pomocy danych pochodzących z satelitów Sentinel programu Copernicus lub innych danych o co najmniej równoważnej wartości, i które są odpowiednie do stwierdzenia kwalifikowalności pomocy lub wsparcia. Losowo wybiera się 1–1,25 % beneficjentów. Pozostałych beneficjentów wybiera się na podstawie analizy ryzyka;
- d) informują beneficjentów o decyzji dotyczącej przeprowadzenia kontroli w formie monitorowania i ustanawiają odpowiednie narzędzia do komunikacji z beneficjentami co najmniej w sprawie ostrzeżeń i wnioskowanych dowodów do celów lit. b) i c).

Do celów lit. b) i c) inspekcje fizyczne w terenie przeprowadza się wtedy, gdy odpowiednie dowody, w tym dowody przedstawione przez beneficjenta na wniosek właściwego organu, nie pozwalają na stwierdzenie kwalifikowalności pomocy lub wsparcia, o które wnioskowano. Inspekcje fizyczne w terenie mogą ograniczać się do kontroli kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań i innych obowiązków, odpowiednich dla stwierdzenia kwalifikowalności pomocy lub wsparcia, o które wnioskowano.

2. Jeżeli właściwy organ prowadzi kontrole w formie monitorowania zgodnie z ust. 1, może przedstawić skuteczne procedury operacyjne spełniające wymogi określone w art. 7, 17 i 29 niniejszego rozporządzenia oraz udowodnić, że jakość systemu identyfikacji działek rolnych jest taka, jak oceniono zgodnie z art. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014:

- a) art. 25, 26, 30, 31, 32, 34, 35, 36, art. 37 ust. 2, 3 i 4 oraz art. 38 i 40 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania;
- b) weryfikację zawartości tetrahydrokanabinolu przy uprawie konopi prowadzoną zgodnie z art. 9 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014 przeprowadza się w odniesieniu do 30 % obszaru lub 20 % obszaru, w przypadku gdy państwo członkowskie posiada system wcześniejszej zgody.

3. Właściwy organ może zdecydować o zastosowaniu kontroli w formie monitorowania na poziomie poszczególnych systemów pomocy obszarowej lub środków wsparcia obszarowego lub rodzajów operacji bądź w stosunku do określonych grup beneficjentów podlegających kontrolom na miejscu w odniesieniu do płatności z tytułu zazieleniania, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. a)–h).

W pierwszych dwóch latach stosowania właściwy organ może zdecydować o stosowaniu kontroli w formie monitorowania w odniesieniu do beneficjentów programu pomocy lub środka wsparcia na wybranych obszarach na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów. W takich przypadkach w drugim roku obszary podlegające kontrolom w formie monitorowania są większe niż w pierwszym roku stosowania.

Jeżeli właściwy organ zdecyduje się na prowadzenie kontroli zgodnie z akapitem pierwszym lub drugim, ust. 1 i 2 stosuje się wyłącznie w odniesieniu do beneficjentów podlegających kontrolom w formie monitorowania.”;

11) dodaje się art. 40b w brzmieniu:

„Artykuł 40b

Powiadomienia

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 grudnia roku kalendarzowego poprzedzającego rok kalendarzowy, w którym rozpoczynają prowadzenie kontroli w formie monitorowania, o swojej decyzji o prowadzeniu kontroli w formie monitorowania i wskazują programy lub środki bądź rodzaje operacji, a także w stosownych przypadkach obszary takich programów lub środków podlegające kontrolom w formie monitorowania oraz kryteria stosowane przy ich wyborze.

Jeżeli właściwy organ zdecyduje jednak o prowadzeniu kontroli w formie monitorowania począwszy od roku składania wniosków 2018, powiadomienie należy złożyć w ciągu miesiąca od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.”;

12) w art. 41 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Jeżeli kontrole w formie monitorowania prowadzone są zgodnie z art. 40a, nie ma zastosowania akapit pierwszy lit. b)–e). W sprawozdaniu z kontroli należy zamieścić wyniki kontroli w formie monitorowania na poziomie działki.”;

b) w ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli kontrolę na miejscu przeprowadza się metodą teledetekcji zgodnie z art. 40 lub metodą monitorowania zgodnie z art. 40a, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nieprzedstawieniu beneficjentowi do podpisania sprawozdania z kontroli, o ile podczas kontroli z wykorzystaniem teledetekcji lub monitorowania nie stwierdzono żadnych niezgodności. Jeżeli takie kontrole lub monitorowanie wykazują jakiegokolwiek niezgodności, beneficjentowi umożliwia się podpisanie sprawozdania z kontroli, zanim właściwy organ wyciągnie wnioski z ustaleń w zakresie ewentualnych zmniejszeń, odmów, wycofań lub kar administracyjnych.”;

13) art. 70 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W stosownych przypadkach kontrole na miejscu można przeprowadzać z zastosowaniem technik teledetekcji lub przy użyciu danych pochodzących z satelitów Sentinel programu Copernicus lub innych danych o co najmniej równoważnej wartości.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
